

สวนพฤกษศาสตร์ระยอง

เจตมูลเพลิงแดง

ชื่อวิทยาศาสตร์

Plumbago indica L.

ชื่อวงศ์

Plumbaginaceae

ชื่ออื่นๆ

คุยวู้ (กระเหรียง กาญจนบุรี); ตั้งชู้ไว้ (กระเหรียง แม่ฮ่องสอน); ปิดปิวแดง (ภาคเหนือ); ไฟใต้ดิน (ภาคใต้); อุบะกูจ๊ะ (มลายู ปัตตานี)

ชื่อสามัญ

-

ลักษณะทั่วไป

ไม้ล้มลุกอายุหลายปี สูง 0.5-2 เมตร กิ่งก้านมักทอดยาว ใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปรีแกมรูปไข่ ยาว 3-13 เซนติเมตร โคนใบมนหรือกลม ปลายใบแหลม ใบบาง ดอกออกเป็นช่อแบบช่อกระจังเชิงลด ยาว 20-90 เซนติเมตร ก้านช่อดอกยาว 1-3 เซนติเมตร มีดอกจำนวนมาก ใบประดับและใบประดับย่อยรูปไข่ขนาดเล็ก ยาว 0.2-0.3 เซนติเมตร กลีบเลี้ยง 5 กลีบ รูปใบหอก ยาว 0.8-0.9 เซนติเมตร มีต่อมทั่วไป ดอกสีแดงหรือม่วง หลอดกลีบดอกยาว 2-2.5 เซนติเมตร ปลายแยกเป็น 5 แฉก รูปไข่กลับ ยาวประมาณ 2 เซนติเมตร ปลายกลีบกลม เป็นดิ่งหนามตอนปลาย เกสรเพศผู้ 5 อัน ติดตรงข้ามกลีบดอก อับเรณูยาวประมาณ 2 มิลลิเมตร รังไข่รูปรี ก้านเกสรเพศเมียมีหลายขนาด มีขนยาวที่โคน

นิเวศวิทยา

พบขึ้นตามป่าดิบแล้งเกิดตามป่าดงดิบและป่าเบญจพรรณทั่วไป

สวนพฤกษศาสตร์ระยอง

การกระจายพันธุ์
ประโยชน์

ในเขตร้อน ในไทยพบกระจายห่างๆ เกือบทุกภาค

ราก ช่วยย่อย ช่วยเจริญอาหาร บำรุงธาตุ รักษาโรคผิวหนัง รักษาโรคผิวหนัง แก้คุดทะราด ลำต้น
ขับโลหิตระดู แก้ปวดท้อง ใบ ขับเสมหะ ดอก รักษาโรคตา ทั้ง 5 ช่วยย่อยอาหาร บำรุงไฟธาตุ
ขับลม แก้ปวดท้อง

แหล่งที่ศึกษาพบ

บ้านคลองตากวา ตำบลชากพง อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง